

Երևան, 28 Հոկտեմբեր, 2024

ՏԵՐՈՒԱԿԱՆ ԱՊՈԹԵ

(Միասնաբար արտասանուած)

Իմասփութիւն Հօր Յիսուս, կուր ինձ իմասփութիւն վբարիս խորհել եւ խօսել եւ գործել առաջի քո յամենայն ժամ. ի չար խորհրդոց, ի բանից եւ ի գործոց փրկեա վիս. եւ ողորմեա քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: Ամէն:

ՍԱՂՄՈՍ 119

ՏՈՒՐ ՈՐ ՀԱՍԿՆԱՄ ՊԱՏՈՒԻՐԱՆՆԵՐԴ

Իրաւունք եւ արդարութիւն ըրի.

Անդիշներուս աեռքը մի մատներ զիս:

Վատահութիւն տուր ինձի՝ քու ծառայիդ, թէ՝ պիտի օգնես ինձի,

եւ թող ամբարտաւանները չնեղեն զիս:

Աչքերս յոգնեցան փրկութեանդ սպասելէն,
արդար խոստումիդ կատարումին սպասելէն:

Ծառադ եմ ես, սիրովդ վարուէ ինձի հետ,

կանոններդ սորվեցուր ինձի:

Քու ծառադ եմ ես, իմաստնացուր զիս,

որպէսզի քու պատուիրաններդ նանչնամ:

Ժամանակն է որ գործի անցնիս, Տէր,

որովհետեւ քու Օրէնքդ խախտեցին,

մինչ ես կը սիրեմ պատուէրներդ՝

ոսկիէն, զուտ ոսկիէն ալ աւելի:

Ահա թէ ինչու՝ արդար կը գտնեմ բոլոր հրահանգներդ,

եւ կ'ատեմ ամէն տեսակի ստութիւն:

ՃԱՐԱԿԱՆ

Թագաւոր Երկնաւոր, զԵկեղեցի Քո անշարժ պահեա

Եւ զԵրկրապագուս անուանոդ ՔումՊահեա ի խաղաղություն:

ԱՊՈԹԵ

Շնորհակալութիւն Քեզի, ով Տէր, մեր Աստուածը, Դուն որ մեզ ուրախացուցիր տեսանելի լոյսովդ, իսկ Քու պատուիրաններուդ հոգեւոր լոյսովը լուսաւորեցիր Քեզի հաւատացողները: Զօրացուր մեզ, Տէր, որպէսզի կարենանք Քու պատուիրաններդ պահել ու գործադրել եւ լուսաւորուած մտքով կարենանք միշտ Քու կամքդ կատարել եւ հասնիլ Քու պատրաստած բարիքներուդ Քու սուրբերուդ հետ միասին, եւ շնորհակալութեամբ փառաւորելու Քեզ՝ Հայր եւ Որդի եւ Սուրբ Հոգի, յաւիտեանս. ամէն:

ՃԱՐԱԿԱՆ - ՍՈՒՐԲ ԱՍՏՈՒԱԾ

Սուրբ Աստուած, սուրբ եւ հզօր, սուրբ եւ ամենահ, որ յայտնեցար վասն մեր, ողորմեա մեզ: (X3)

Փրկել զմեզ ի փորձութենէ եւ յամենայն վկանզից մերոց:

Եւ ես խաղաղութեան զՏէր աղաքացոյր: Վասն լսելի լինելոյ Տեառն Ասպուծոյ ձայնի աղաքանաց մերոց՝ բարեխօսութեամբ սուրբ Ասպուածածնին, եւ իջանելոյ ի վերայ մեր ողորմութեան եւ գթութեան Տեառն Ասպուծոյ: Ամենակալ Տէր Ասպուած մեր, կեցո՛ եւ ողորմեա:

ԾԱՐԱԿԱՆ-ԱՂՈԹՔ

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա:
Ամենասուրբ Երրորդութիւնն, առու աշխարհիս խաղաղութիւնն:
Եւ Հիւանդաց բժշկութիւնն, ննջեցելոց պաքայութիւնն:
Արի Աստուած Հարցն մերոց, որ ապաւէն ես նեղելոց:
Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Յիսուս Փրկիչ մեզ ողորմեա:

ՍԱՂՄՈՍ 72

ԱՂՕԹՔ ԹԱԳԱՒՈՐԻՆ ՀԱՄԱՐ

Ով Աստուած, թագաւորին յանձնէ դատաստաններդ.
արքառդիին յանձնէ արդարութեանդ գործադրութիւնը.
որպէսզի արդարութեամբ դատէ քու ժողովուրդդ.
ինքի համար տառապողներուն իրաւունքը վերահաստատէ:
Թող լեռները ժողովուրդիդ թարօրութիւն ընծայեն.
բլուրները արդարութիւն պարգևեն:
Թող թագաւորը ժողովուրդին աղքատներուն դատը պաշտպանէ,
ազատագրէ չժաւորները, եւ ճզմէ զանոնի հարստահարողները:
Թող ապրի այնքան՝ որքան ատեն կը մնան
արեւը եւ լուսինը, սերունդէ սերունդ:
Անձրեւի պէս թող իշնէ արտերուն վրայ,
տարափներու պէս ոռոգէ երկիրը:
Իր օրով՝ արդարութիւնը թող ծաղկի,
եւ առատանայ թարօրութիւնը,
Որքան ատեն որ կը մնայ լուսինը:
Թող անիկա տիրակալէ ծովէ ծով,
Գետէն սկսեալ մինչեւ երկրին ծայրերը:
Անոր առջեւ պիտի խոնարհին անապատին բնակիչները,
թշնամիները անոր առջեւ հողը պիտի համբուրեն:
Սպանիայի եւ Միջերկրական ծովը եզերող
երկիրներուն թագաւորները անոր տուրք պիտի տան,
Արաբիայի ու Սաքայի թագաւորները անոր ընծայ պիտի բերեն:
Բոլոր թագաւորները անոր առջեւ պիտի խոնարհին,
բոլոր ազգերը անոր պիտի ենթարկուին:
Որովհետեւ անիկա հարստահարողին ձեռքէն
կ'ազատէ չժաւորները, աղքատն ու անօգնականը:
Կը խղճայ տկարին ու չժաւորին,
եւ կը փրկէ չժաւորներուն կեանքը:
Հարստահարութենէն եւ բոնութենէն կ'ազատագրէ զանոնի,
որովհետեւ անոնց կեանքը թանկագին կը նկատէ:
ապրի թագաւորը, եւ Արաբիայի ոսկին ստանայ:
Թող շարունակ աղօթքներ թարձրանան իրեն համար,
անոր վրայ միշտ օրհնութիւն թող տեղայ:
Ցորենի առատութիւն ըլլայ ամբողջ երկրին մէջ,
եւ հասկերը ծփան մինչեւ իսկ լեռներու կատարին,
այնպէս՝ ինչպէս Լիբանանի մէջ կ'անին:
Քաղաքները թող ծաղկին, դաշտին մէջ անող խոտերուն նման:

Անոր անունը յաւիտեան մնայ.

անոր հոչակը մնայ այնքան՝ որքան ատեն որ կը մնայ արեւը:

Երկրի բոլոր ազգերը թող իրմով օրինուին, եւ երանի տան անոր:

Օրինեալ է Տէր Աստուած, Աստուածը իր ժողովուրդին.

միայն ինքն է որ իրաշալի գործեր կ'ընէ:

Յաւէտ օրինեալ է իր փառաւոր անունը.

ամբողջ աշխարհ անոր փառքով թող լեցուի: Ամէն, ըլլայ:

ՕՐՈՒԱՆ ՆԻԹԸ

ՀՎ

ՍԱՂՄՈՍ 72

ԱԴՈՃՔ ԹՎԳՄՈՐԻՆ ՀԱՄԱՐ

Ղհաւասիկ այսպեղ կ'աւարդի երկրորդ մասը Սաղմոսներուն: 150 Սաղմոսները որպէս ժողովածու բաժնուած է իինզ մասերու կամ զիրքերու (1-41, 42-72, 73-89, 90-106, 107-150): Սաղմոսները ունին նաև դասակարգումներ, այսինքն՝ ինչ բանի համար գրուած, օրիներգութիւն, թագաւորական, ուխտա-տրներու, գաճարական, իմաստութեան, ողբի, զոհաբանական, կամ յոյսի, վսպահութեան, ներքին խաղաղութեան եւ ուրախութեան Սաղմոսներ: Ահա 72-րդ այս Սաղմոսը թագաւորական սաղմոսներու շարքին կը պատկանի: Այս վիպի Սաղմոսները ոմանք կը հոչակեն Ասպուծոյ թագաւորութիւնը համայն վիեզերքին վրայ, իսկ ուրիշներ կը գովերգեն երկրի վրայ այդ թագաւորութեան ներկայացուցիչը, որ Տիրոց կողմէ օծուած թագաւորն է, եւ աղօթք ու մաղթանք կ'ընեն անոր համար: Այս Սաղմոսները բոլորն ալ մեսիական Սաղմոսներ են, այսինքն՝ կը վերաբերին Քրիստոսի եւ անոր թագաւորութեան: Ուրեմն ըստ այնմ պէտք է կարդալ եւ անկէ քաղել իմաստը: Որովհետեւ բովանդակութիւնը եւ զննենք, քննենք, ապա պիփի գրեսնենք որ Դաւիթ ինք արդէն որպէս թագաւոր ուրիշ թագաւորի մը համար աղօթք կ'ընէ: Երեւի, երբ պատմականօրէն նայինք, կը նշանակէ՝ Դաւիթ աղօթք կ'ընէ իրմէ յեփոյ եկող, իրեն յաջորդ թագաւորին, որ այս պարագային Սողոմոնն է, իր որդին: Հեղաքրքրական է, որ նաև այս Սաղմոսը ծանօթ է որպէս Սողոմոնի ժողովածուէն, իսկ Եօթանասնից թարգմանութեան մէջ՝ Սողոմոնի համար: Ուրեմն, Դաւիթ Ասպուծմէ կը ինդրէ, որ այդ թագաւորը արդարութեամբ թագաւորէ եւ ըլլայ իրաւ ներկայացուցիչը Ասպուծոյ: Խորքին մէջ, Ասպուած երբ Իր ժողովուրդը դուրս բերաւ Եգիպտոսէն, նպա-փակն էր, որ այդ ժողովուրդը ապրի Ասպուածպետական դրութեամբ: Այսինքն՝ ինչպիսի անուններ ալ վրուած ըլլային այդ անձին՝ դագաւոր, թագաւոր, իշխան, նախազահ, վարչապետ, կարեւորը՝ անիկա իրաւ ու ճշմարիփ ներկայացուցիչը ըլլար Ասպուծոյ, եւ ըստ այնմ Ասպուծոյ նման արդարութեամբ թագաւորելու: Որպէսզի այդպիսի նկարագիր մը ունենար թագաւորը, կը նշանակէ պէտք է մնայուն ըլլար կապը Ասպուծոյ իեփ: Անոր կամքին համաձայն ապրելու, Անոր կամքին հաղորդակից ըլլալու, այլ խօս-քով՝ Ասպուծոյ Հոգիով առաջնորդուելու: Այլապէս, Սաւուիի նման դուրս պիփի մնար Ասպուծոյ ցանկէն, եւ Ասպուած անոր կենդանութեան իսկ Սամուէլ մարգարէն պիփի դրկէր Յեսսէի գրունը, որպէսզի անոր որդիներէն մէկը թագաւոր օծէր, եւ այս պարագային՝ Դաւիթ ինք է: Բայց, գրակալին, Դաւիթ ալ չէր այն թագաւորը որ Ասպուծոյ հաճելի պիփի ըլլար, այլ՝ Դաւիթի սերունդէն, անոր շարաւիդէն եկողը: Պար-մականօրէն այդ անձը Սողոմոնն էր: Իսկ Սողոմոնն անունը կը նշանակէ իմաստութիւն: Տակալին, Դաւիթ ինք խոսպացաւ Ասպուծոյ համար գրուն մը շինելու, բայց չկրցաւ իրականացնել այդ խոսպումը, որով-հետեւ Ասպուած նաև յիշեցուց Դաւիթին, ըսելով. «Դուն իմ անուանս գրուն պիփի չշինես, որով-հետեւ դուն պարերազմի մարդ ես ու շաբ արին թափեցիր: Քու որդիի Սողոմոննը պիփի շինէ իմ գրունս ու իմ սրահներս, որովհետեւ անիկա ինձի որդիի ընպրեցի ու ես անոր հայր պիփի ըլլամ եւ անոր թագաւորութիւնը յաւիպեան պիփի հասպարես, եթէ այսօրուան պէտ իմ իրմաններս ու պատուիրաններս յարագետ գրծադրել» Ա. Մնացորդաց 22, 28: Դաւիթ շարունակելով, իր խօսքը կ'ուղղէ Սողոմոնին ըսելով. «Որ-դիակ իմ Սողոմոն, քու հօրդ Ասպուածը ճանչցիր, ու անոր կարարեալ սրբով ու յօժար կամքով ծառա-յութիւն ըրէ. որովհետեւ Տէրը սրբերը կը քննէ եւ ամէն մտքերու խորհուրդները կը ճանչնայ: Եթէ զանիկա փնտուն՝ պիփի գգնես, եւ եթէ զանիկա թողուս՝ ան ալ քեզ յաւիպեան պիփի մերժէ: Հիմա նայէ, որ Տէրը քեզ ընպրեց իր սրբարանին համար գրուն մը շինելու, զօրացիր եւ այս գործը լրացուր»: Ահա թէ ինչու գրամարը կը կոչուի՝ Սողոմոնի գրամարը: Խորքին մէջ Ասպուծոյ գրամարն է Սողոմոնի կողմէ շինուած: Երկրորդ, Սողոմոն անունը կը նշանակէ՝ Իմաստութիւն, եւ հեփեւաբար՝ Ասպուծոյ ճշմարիփ գրամարը շինողը պիփի

ըլլար, ճշմարիք Սողոմոնը՝ ճշմարիք Իմասպութիւնը, այսինքն՝ Յիսուս Քրիստոսը ինք: Որովհեքեն Սողոմոնի շինած գաճարը քանդուեցաւ, յեփոյ վերաշինուեցաւ, յեփոյ դարձեալ կործանեցաւ, եւ այսօր չկայ այդ գաճարը, բայց Քրիստոսի շինած գաճարը՝ որ անձեռազործ գաճար է, անիկա կը մնայ կանգուն այնքան ափեն, որ զայն հեռու կը պահենք ամէն գեսակի ապականութենէ, այլապէ՞ն շաբ յստակ է Դաւիթ խօսքը ուղղուած իր որդիին՝ «Եթէ զանիկա թողուս, ան ալ քեզ յալիքեան պիտի մերժէ»:

Վերադառնանք Սաղմոսին: Դաւիթ կը խնդրէ Ասպուծմէ որ Իր դապապանները եւ այդ դապաս-դաճններուն արդարութեամբ գործադրութիւն յանձնէ թագաւորին, որովհեքեն վերջ ի վերջոյ երկրի վրայ Ասպուծոյ ներկայացուցիչն է, եւ իրեւ այդպիսին՝ արդարութեամբ դապելու, ու մանաւանդ՝ Ասպուծոյ համար գառապողներուն իրաւունքը վերահասպագելու: Այսինդ նաև կարելի է գեսնել, որ Սողոմոն ինք կատօրէ ինքն իրեն համար, եւ Ասպուծմէ կը խնդրէ իմասպութիւն, որպէսզի արդարութեամբ դապը գեսնէ ժողովուրդին: **Գ Թագաւորաց 3 գլուխ:** Սողոմոն խոնարհութեամբ կը խնդրէ Ասպուծմէ, որ իրեն իմասպութիւն գրուի, եւ ասիկա օրինակն է իրաքանչիւր դեկապարի, որ յանձն կատան առաջնորդելու ժողովուրդ կամ պեպութիւն: Այսպէս ինչպէս առիթով մը, եթի Քրիստոս ներկայացաւ Պիղափոսին, նախքան իր խաչելութիւնը, Պիղափոս ինքզինք ներկայացուց թէ ունի իշխանութիւն, Քրիստոս յիշեցուց, թէ ինք չունի այդ իշխանութիւնը, իրեն գրուած է այդ իշխանութիւնը: Նոյնպէս ալ մեր պարագային, մենք կը կարծենք որ իշխանութեան աթոռին որ նսփինք, ուրեմն ամէն ինչ ընելու իրաւունքը կ'ունենանք, մոռնալով, որ այդ իշխանութիւնը կը գրուի, եւ յեփոյ եփ կ'առնուի, եւ մեր ըրածին համար ալ հաշի ունինք գրալիք:

Կը խնդրէ, որ իմասպութեամբ եւ արդարութեամբ գառապողներուն իրաւունքը վերահասպագէ, աղքափներուն դապը պաշփանէ, քաւորները ազափագրէ եւ հարափահարողները ճզմէ: Յափակ է այսինդ խօսքը, Ասպուծոյ համար գառապողներուն: Որովհեքեն յաճախ կրնանք այս կամ այն ծեռվ գառապի, բայց յանուն ինչ բանի: 5-րդ համարը, «թող ապրի այնքան, որքան, ...», իսկ երրայերէն բնա-զրին մէջ կը կարդանք, «թող վախնայ, այնքան որքան,...» որմէ է որ պէտք է վախնայ, Ասպուծոյ վախը, Ասպուծոյ երկիւղը ունենայ, այսինքն՝ չարէն հեռու մնայ: Նոյնինքն Սողոմոնի խօսքերն են. «Իմասպութեան սկիզբը երկիւղ Տեառն», իմասպութեան սկիզբը Տիրոջ վախն է: Իսկ Դաւիթ կ'ըսէ. «Ասպուծմէ վախնալ կը նշանակէ, չարէն հեռու մնալ» Սաղմոս 35: Ասպուծոյ երկիւղվ եւ Ասպուծոյ Խօսքին համա-ձայն ապրի թագաւորը, եւ այդ խօսքը նմանցնէ անձեւի որ կ'իջնէ արփերուն վրայ եւ կ'ոռոգէ երկիւղը իր բերքը, պարուղ գրալու համար:

Ահա այս Սաղմոսը կը դառնայ շուրջ գալիք այն իրականութեան, որ ճշմարիք թագաւորը որ արդարութեամբ պիտի դապէ, իրաւունքը վերահասպագէ, աղքափին դապը պաշփանէ, քաւորները ազափագրէ, պիտի փիրակալէ ամէնուրեք, անոր առջեւ պիտի խոնարին բոլոր բնակիչները, պիտի ըլլայ նոյնինքն՝ Յիսուս Քրիստոս: Ահա թէ ինչ կը կարդանք Յովիաննու Աւելարանին մէջ. «Հայրը ունէ մէկը չի դափեր, այլ դափելու իշխանութիւնը ամբողջութեամբ յանձնած է Որդիին» 5:22: Այս Սաղմոսը իրօք Մեսիական Սաղմոս է, որովհեքեն այս բոլորը Քրիստոս է որ կարարումին կը հասցնէ, Իր խաղաղութեամբը եւ արդարութեամբը, եւ այս բոլորին հեք մէկփեղ նաև այն օրինութիւնն ու առապութիւնն որ կու գրայ մարդուն:

Պահապան ամենայնի Քրիստոս,
աջ քո հովանի լիցի ի վերայ իմ ի տուէ եւ ի գիշերի,
ի նստիլ ի տան, ի գնալ ի նանապարի,
ի ննջել եւ ի յառնել, զի մի երբեք սասանեցայց.
եւ ողորմեա՛ քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: